

ΔΙΑΔΟΧΗ ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ
(άρθρο 12 § 1 ΑσφΝ)

Η ενάγουσα, σύμφωνα με το ιστορικό της αγωγής, ήταν αφενός συγγυρία του ασφαλισμένου οχήματος μαζί με τον σύζυγό της (*) κι αφετέρου συμβαλλόμενο μέρος στην ασφαλιστική σύμβαση, μαζί με τον εν λόγω σύζυγό της, ο οποίος απεβίωσε κατά το έτος 2003, (δηλαδή πριν από την επέλευση της ασφαλιστικής περιπτώσεως). Ζητεί ολόκληρη την ασφαλιστική αποζημίωση, με τον ισχυρισμό ότι ήδη (δηλ. μετά από τον θάνατο του ειρημένου συγγυρίου του), είναι μόνη κυρία του ασφαλισμένου οχήματος, ως καθολική διάδοχος αυτού και συγκεκριμένως δυνάμει της επικαλουμένης από αυτήν ιδιόγραφης διαθήκης του, διά της οποίας την εγκατέστησε ως κληρονόμο του στο ασφαλισμένο όχημα.

Κατόπιν τούτων, ερωτάται, εάν η ενάγουσα είναι κατά νόμο δικαιούχος **ολοκλήρου** του ασφαλίσματος.

Συνεπώς, απαιτείται να ερευνηθεί ποιά είναι η έννοια του άρθρου 12 § 1 του ΑσφΝ, κατά το οποίο «Η ασφάλιση ζημιών δεν λήγει, εάν τον λήπτη της ασφάλισης διαδεχθεί άλλος στην ασφαλιστική σχέση». Ειδικότερα, είναι ερευνητέο, ποιά είναι η έννοια του όρου «διαδοχή της ασφαλιστικής σύμβαση» και συγκεκριμένως (α) εάν επί θανάτου του ασφαλισμένου, η είσοδος στην εν λόγω σύμβαση επέρχεται αυτοδικαίως λόγω κληρονομικής διαδοχής¹ ή (β) μήπως αρκεί η κτήση της κυριότητας του ασφαλισμένου πράγματος από τον κληρονόμο του ασφαλισμένου, για να υπεισέλθει αυτός άνευ άλλου στη ασφαλιστική σύμβαση.

¹ Η μεταβίβαση της ασφαλιστικής σχέσης συντελείται με τη διαδοχή του προσώπου του ασφαλισμένου ή του λήπτη της ασφάλισης, χωρίς τη σύμπραξη του ασφαλιστή (**Ιωάν. Ρόκας**, Ιδιωτική ασφάλιση, έκδ. 2006, περιθ. αριθ. 459 σελ. 297).

Ομοίως και ΕφΑθ 2414/2006 (ΕΛΔ 2007/533 και 629), η οποία δέχθηκε ότι «... Από την διάταξη του άρθ. 1 ν. 2496/1997 σε συνδυασμό προς εκείνες των άρθ. 297 και 298 ΑΚ συνάγεται ότι επί ασφαλίσεως ζημίας, η οποία αποσκοπεί στην κάλυψη της ζημίας την οποία υπέστη ο ασφαλισμένος από την επέλευση του ασφαλισμένου κινδύνου, όπως είναι η περίπτωση καταρτίσεως συμβάσεως ασφαλίσεως με την οποία καλύπτονται τα νοσήλια του ασφαλισμένου σε νοσοκομείο σε περίπτωση ασθένειάς του, **δικαιούχος της ασφαλιστικής αποζημιώσεως ήτοι φορέας του σχετικού δικαιώματος από την ασφάλιση, ο οποίος νομιμοποιείται κατ' αρχήν να ζητήσει την πληρωμή της ασφαλιστικής αποζημιώσεως, είναι ο ασφαλισμένος και, σε περίπτωση θανάτου του, οι κληρονόμοι του, κατά το ποσοστό της κληρονομικής μερίδας εκάστου**, εκτός εάν ο ασφαλισμένος έχει εκχωρήσει την απαίτηση του κατά του ασφαλιστή σε τρίτο και έχει λάβει χώρα αναγγελία της εκχωρήσεως στον ασφαλιστή, κατά τις διατάξεις των άρθ. 455 επ. ΑΚ (Ι. Ρόκας "Ιδιωτική Ασφάλιση" έκδ. δεκάτη §§ 210, 211 σελ. 144-145, Α. Αργυριάδης "Στοιχεία ασφαλιστικού δικαίου", έκδ. δεύτερη σελ. 45 υπό την ισχύ του ΕμπΝ) ...».